และการประเมินผล สำนักงานข้าราชการกรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาสังคม สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 366 คนจากทั้งหมด 94,337 คน (Office of the Bangkok Metropolitan Administration, 2556 : 5) 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับผู้นำขององค์การ ได้แก่ ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสำนัก ที่เชี่ยวชาญด้านการบริหารองค์การของกรุงเทพมหานคร ตลอดถึงพระสงฆ์ผู้เชียวชาญด้านหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา จำนวน 20 รูป/คน ศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2559 รวมระยะเวลา 47 เดือน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะทุนมนุษย์ของของกรุงเทพมหานครตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา” เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.916 ในการเก็บข้อมูลซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานคร จำนวน 366 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตาฐาน ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพใช้เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 20 รูป/คน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

5. ผลการวิจัย

กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะทุนมนุษย์ของกรุงเทพมหานครตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยมีเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ อธิบายว่า

1. การศึกษา (ศีล) หมายถึง การศึกษาด้านระเบียบวินัยขององค์กร การจัดสรรควบคุมด้านกฎระเบียบและรู้กฎหมาย สำหรับรักษากิตติคุณให้ควรเป็นตัวอย่าง ด้วยการรักษาระเบียบวินัยและประกอบแต่การสุจริต สำรวมกายและวจีทวารให้อยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

2. การฝึกอบรม (สมาธิ) หมายถึง การฝึกอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของจิตใจ สำหรับพัฒนาความสุขทางด้านชีวิตจิตใจและอิสระภาพทางจิตวิญญาณเพื่อความสงบและสบายแห่งจิตวิญญาณ เพราะดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบันอย่างไม่ประมาท ช่วยให้การดำรงชีวิตประจำวันเป็นสุข เพราะเต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะและปัญญาอยู่เสมอ เพราะรู้จักกำหนดจดจำสิ่งต่างๆ ด้วยปัญญา

3. การพัฒนา (ปัญญา) หมายถึง การพัฒนาปัญญาสำหรับขัดเกลาจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์อันจะก่อให้เกิดความสว่างและความสงบของชีวิตจิตใจและอิสระภาพทางจิตวิญญาณ ตามหลักธรรมทางแห่งพระพุทธศาสนา ซึ่งจะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีสติและไม่ประมาท